

1939 по 1947 р. був депутатом Одеської міської ради, спочатку членом комісії з народної освіти, а потім — комісії з сільського господарства.

Останні роки життя не втрачав зацікавлення до науки, суспільного життя, підтримував зв'язок з друзями і учнями. Помер А. І. Воробйов 15 червня 1991 р. в Одесі, похований на Таїровському кладовищі.

Пр.:

Кратные хромосомные числа у близкородственных форм // Тр. по прикл. ботанике, генетике и селекции. Сер. 2. — 1934. — № 6. — С. 37-101; Университет на дому. Биология. — К.: Вища шк., 1950. — Вып. 2; Основы мичуринской генетики. — М.: Сов. наука, 1950. — 196 с.; Опыт организации агробиологического участка с целью улучшения подготовки биологов // Науч. ежегодник ОГУ. Биол. фак. — 1960. — Вып. 2. — С. 44-47; Провідна причина зміни флор в історичному розвитку // Ювіл. наук. сесія, присвяч. 100-річчю ОДУ. Біол. та хім. науки. — 1965. — С. 43-45.

Літ.:

Воробьев А. И. // Зн. коммунизма. — 1959. — 28 авг.; Також// ЗНК. — 1963. — 13 груд.; Учені вузів Укр. РСР. — С. 100; Укр. бот. т-во. — С. 108; Вчені вузів Одеси. — Вып. 2, ч. 5. — с. 29-31; Професори Одес. (Новорос.) ун-ту. — Одеса, 2000. — Т. 2.

Т. П. Бланковська

ВОРОНІН Володимир Васильович

Медик-патофізіолог

В. В. Воронін народився 15 липня 1870 р. у с. Нікольському Тульської губ. у родині агронома. У 1888 р. закінчив тульську гімназію і почав навчання на медичному факультеті Московського університету, який закінчив з відзнакою у 1893 р. Ще в студентські роки В. В. Воронін зацікавився дослідженнями, які виконував спочатку під керівництвом зоолога М. Ю. Зографа та гістолога О. І. Бабухіна на першій в Росії кафедрі гістології, а потім — у бактеріологічній лабораторії на кафедрі терапії Г. А.

Захар'їна. Його перша наукова робота “О систематических признаках медведок” датується 1890 р. Проблемою, що його зацікавила, була патологія запалення. У 1892—1893 рр. були надруковані перші роботи про хемотаксис і тактильну дратливість.

Після закінчення університету у 1895—1896 рр. Володимира Васильовича відрядили до наукових лабораторій Франції та Німеччини. У 1897 р. він закінчив роботу над докторською дисертацією на тему “Исследования о воспалении” і став завідувати “нормальною бактеріологічною лабораторією”, одночасно працюючи приват-доцентом і читаючи курс з бактеріології при кафедрі загальної патології медичного факультету Московського університету.

У 1908 р. В. В. Воронін переїхав до Одеси, де очолив кафедру загальної патології і бактеріології медичного факультету Новоросійського університету. 20 липня 1910 р. у місті було оголошено карантин через чуму. В. В. Воронін був одним із тих вчених, хто боровся з цією страшною епідемією. В цей час Володимир Васильович був одним із наймолодших екстраординарних професорів. Поряд із загальною патологією він викладав зоологію і порівняльну анатомію, а у 1917—1918 рр. був завідувачем кафедри гістології. Обирався деканом медичного факультету у 1913—1916 та 1919—1920 рр. У роки першої світової війни він працював без відпустки, організуючи набір та навчання студентів, оформлення та відправлення випускників до діючої армії, керуючи роботою курсів медсестер, вирішуючи щоденні поточні питання. Його учнями і послідовниками вважались В. П. Філатов, О. О. Богомолець, Г. Н. Сперанський, М. О. Ясиновський, А. М. Мелік-Меграбов, С. М. Щасний та ін.

В. В. Воронін був дуже активним, різнобічним вченим. У 1916 р. йому доручили завідування Одеською бактеріологічною станцією, яка була створена І. І. Мечниковим та М. Ф. Гамалією. Тут він організував виробництво вакцин і сироваток, розробив нові методи висіву холерних вібріонів. В. В. Воронін ніколи не усувався від вирішення найболючіших практичних питань. У 1920 р. він був редактором збірки праць з висипного тифу. Володимир Васильович був членом установчої комісії Вищих жіночих медичних курсів в Одесі, а після їх реорганізації входив

до складу педагогічної ради. Працюючи деканом медичного факультету, він багато зробив для його реорганізації у самостійну медичну академію, а потім — медичний інститут.

У 1922 р. В. В. Воронін переїхав до Тбілісі, де його обрали завідувачем кафедри загальної патології Тбіліського університету. Більше тридцяти років (до 1953 р.) Володимир Васильович завідував цією кафедрою. Але ніколи не поривав творчих зв'язків з Одесою.

В. В. Воронін був найвідомішим вченим-патологістом, який сформував свою наукову школу, що щасливо об'єднувала представників експериментальної медицини та клініцистів. Він був заслуженим діячем науки, почесним членом Академії наук Грузинської РСР. Його наукові пріоритети були пов'язані з вивченням механізмів розвитку трофічних виразок, функціональної морфології мієлінових нервових волокон, механізмів мікроциркуляції та патології мозкового кровообігу. В. В. Вороніна завжди відзначали висока цілеспрямованість у роботі і систематичність. На особистому прикладі він довів, що відкриття завжди є результатом добре організованої та завзятої роботи.

Помер В. В. Воронін у 1960 р.

Пр.:

Гемодинамика и функциональные исследования кровообращения // Тр. 2 Всесоюз. съезда патологов. — Баку, 1932. — С. 264; Сила сердца и сила сердечной мышцы. — Тбилиси, 1936; Строение и функции волокнистой и ретикулярной соединительной ткани // Физиологическая система соединительной ткани: Тр. конф. — К., 1941. — С. 67-76; Руководство по патологической физиологии. — Тбилиси, 1947-1948. — Ч. 1-2; Реактивность ретикуло-эндотелической системы // Проблемы реактивности и шока. — М., 1952. — С. 38; Трофическая язва. — Тбилиси, 1955; Миелоновое нервное волокно. — Тбилиси, 1960; Основы теории микроскопа. — Тбилиси, 1965.

Літ.:

Мчедишвили Г. И. Жизнь и деятельность Владимира Васильевича Воронина // Сб. тр., посвящ. 60-летию научно-пед. деятельности и 80-летию со дня рождения В. В. Воронина. — Тбилиси, 1952; Движков П. Воронин В. В. // БМЭ. — М., 1958. — Т. 5. — С. 1035-1036; Золотарев. Биограф. словарь. — С. 82; Очерки развития науки в Одессе. — С. 294, 318-319; Одес. медуниверситет. — С. 39, 40-42; Професори Одес. (Новорос.) ун-ту. — Одеса, 2000. — Т. 2.

С. Г. Коваленко, Т. В. Васильева

